

Fra forfattervandringen i Cerbére.

Vi var en liten gruppe, på 12 personer, som hadde krysset fingrene for godt vær og ville være med Annika på en vandring i Cerbére den 2. mai. Det fikk vi belønning for med flere positive overraskelser.

Cerbére er mye mer enn det man ser ved første øyekast og har en spesiell historie. På grunn av togforbindelsen til Spania vokste byen fra å være en liten fiskerlandsby til å bli en rik by med mange arbeidsplasser for både kvinner og menn. Det synes godt i arkitekturen på bygningene i hele byen. Byggingen av selve jernbanestasjonen er nesten et arkitektonisk mesterverk. Jernbanen måtte gå i en rett linje og Cerbére ligger i en elvedal mellom fjell. Det var ikke nok med en bro, fordi stasjonen måtte ha plass til flere parallelle togsinker for

omlastingen. Det ville avskjære kontakten mellom dalen innenfor og havet. Derfor går det i dag en lang tunnel under hele stasjonen. Der kan biler kjøre, vannet finne vei etter regnet og mennesker vandre trygt, fordi midt inne i tunnelen er det bygget en vid lyssjakt der tunnelen gjør en sving og som gjør at man kan gå mot lyset.

Inngangen

Lyssjakten

På den andre siden av tunnelen åpner landskapet seg til en frodig dal, med vinmarker og gårder. Brannen som herjet i området sist sommer er nå nesten ikke synlig. Annika ville tatt oss med på en litt lengre tur, men tiden hadde gått for fort. Vår nysgjerrighet tok for mye tid. Den turen får vi ta neste gang.

Vi er ute av tunnelen

En vakker dal på den andre siden

Restaurant Dorade tok imot oss etter vandringen, men før vi spiste fortalte Annika oss om sin vei til å bli forfatter. Det var ingen planlagt vei, men den fikk utvikle seg etter hvert. Født i Frankrike av en ung «vagabond» fra Hälsingland, som fant kjærligheten på en strand i Nice, en barndom i Senegal, Afrika og med utdanning i Sverige. Det kan nok gi et varierende møte med mennesker og kulturer som kan gi inspirasjon til mange romaner.

Vår neste positive overraskelse møtte oss på restauranten. De hadde ikke noe paella og vi måtte bestille fra menyen. Min avtale om menyvalg kjente de ikke til. Jeg hadde rett. En av restaurantene i Cerbére har ikke våknet helt etter vinterdvalen, men vi fikk en utmerket lunsj til omtrent den prisen vi hadde forventet og da klager man ikke på fortsatt søvnige restaurantereiere.

Men Cerbére har begynt å våkne. En parkeringsplass ved stranden er forandret til en vakker promenade der folk og turister kan nyte sommeren og utsikten mot havet. Plassen der vi startet turen er steinlagt og mange vakre bygninger er pusset opp. Tunnelen med den fantastiske grafittikunsten fikk vi ikke tid til å se, men det alene er verdt et nytt besøk.

For styret i NIMROS, Marit Standal Skyum